

Põhikohtuasja pooled

Hageja: O. Tümer

Kostja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Resolutsioon

Nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiivi 80/987/EMÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiviga 2002/74/EÜ) sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusakt, mis käsitleb töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ja mille kohaselt kolmanda riigi kodanik, kes elab asjaomases liikmesriigis ebaseaduslikult, ei vasta töötaja mõistele, kes sellisena võib taotleda tööandja maksejõuetuse hüvitist tööandja maksejõuetuse tõttu rahuldumata töötasunõude alusel, kui seda kolmanda riigi kodanikku tuleb asjaomase liikmesriigi tsiviilõiguse normide põhjal määratleda „töötajana“, kellel on õigus töötasule, mille väljamõistmist tööandjalt saab ta siseriiklikelt kohtutelt nõuda.

⁽¹⁾ ELT C 250, 31.8.2013.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. novembri 2014. aasta otsus (Scottish Land Court'i eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Robin John Feakins versus The Scottish Ministers

(Kohtuasi C-335/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühine põllumajanduspoliitika — Ühtne otsemaksete kava — Komisjoni määrus (EÜ) nr 795/2004 — Artikli 18 lõige 2 — Riiklik reserv — Erakorralised asjaolud — Võrdse kohtlemise põhimõte)

(2015/C 007/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Scottish Land Court

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Robin John Feakins

Kostja: The Scottish Ministers

Resolutsioon

1. Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad talupidajate jaoks) sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad, mida on muudetud komisjoni 29. oktoobri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1974/2004, artikli 18 lõiget 2 peab tõlgendama nii, et esiteks kuulub see kohaldamisele juhul, kui põllumajandustootja vastab selle määruse (määrusega nr 1974/2004 muudetud kujul) artiklite 19–23a seast kahe või enama artikli kohaldamise tingimustele ja et teiseks juhul, kui põllumajandustootja, kes vastab selle määruse (määrusega nr 1974/2004 muudetud kujul) artiklitest 19–23a vähemalt ühe kohaldamise tingimustele, vastab ühtlasi ka vähemalt ühe sätte kohaldamise tingimusele nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001, järgmistest artiklitest: artikli 37 lõige 2, artikkel 40 ning artikli 42 lõige 3 ja artikli 42 lõige 5.

2. Määruse nr 795/2004 (määrusega nr 1974/2004 muudetud kujul) artikli 18 lõige 2 on kehtetu osas, milles sellega ei ole lubatud põllumajandustootjal, kellel on ette tulnud erakorralised asjaolud määruse nr 1782/2003 artikli 40 tähenduses, lasta samaaegselt korrigeerida selle sätte alusel oma võrdlussummat, ja saada määruse nr 795/2004 (määrusega nr 1974/2004 muudetud kujul) artiklitest 19–23a ühe alusel riiklikust reservist lisatoetust, samas kui põllumajandustootja, kellel niisuguseid asjaolusid ette tulnud ei ole ja kellele on määratud määruse nr 1782/2003 artikli 37 lõike 1 alusel arvutatud võrdlussumma, võib saada kumuleeruvalt seda toetussummat ja võrdlussummat riiklikust reservist määruse nr 795/2004 (määrusega nr 1974/2004 muudetud kujul) artiklitest 19–23a ühe sätte alusel.

⁽¹⁾ ELT C 260, 7.9.2013.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 6. novembri 2014. aasta otsus – Itaalia Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-385/13 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) — Campania maakonna piirkondlik rakenduskava 2000-2006 — Määrus (EÜ) nr^o1260/1999 — Artikli 32 lõike 3 esimese lõigu punkt f — Rikkumismenetlus Itaalia Vabariigi vastu seoses jäätmekäitlusega Campania maakonnas — Otsus jätta tegemata jäätmekäitlust ja jäätmete kõrvaldamist puudutava piirkondliku rakenduskava meetme kohased vahemaksed)

(2015/C 007/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Itaalia Vabariik (esindaja: G. Palmieri, keda abistas P. Gentili)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Recchia ja A. Steiblytè)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 252, 31.8.2013.

Euroopa Kohtu (viies koda) 6. novembri 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-395/13) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Asulareovesi — Direktiiv 91/271/EMÜ — Artiklid 3 ja 4 — Kogumiskohustus — Puhastamiskohustus)

(2015/C 007/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet ja E. Manhaeve)

Kostja: Belgia Kuningriik (esindajad: T Materne ja J.-C. Halleux, keda abistasid advokaadid E. Gillet ja A. Lepière)